

یوسا در یکی از مقالاتش به نقل از روبرتو دا ماتا، انسان‌شناس برزیلی می‌نویسند: «مردم فوتبال را به عنوان نوعی جامعه‌ی مدل می‌بینند. جامعه‌ای که با قوانینی روشن و ساده اداره می‌شود. قوانینی که همه آن‌ها را درک می‌کنند و رعایت می‌کنند و در صورت نقض، مجازاتی فوری برای فرد خاطی به دنبال دارد. زمین فوتبال فضایی برابر است که هرگونه تبعیض و امتیاز را کنار می‌زند. در این چمن که با خطوط سفید مشخص شده، ارزش یک فرد به آنچه هست بستگی دارد: مهارت، فداکاری، خلاقیت و اثربخشی او. نام، پول و نفوذ هیچ نقشی در گل زدن و کسب تشویق یا هو شدن از سکوها ندارند.»

یوسا البته در ادامه می‌گوید این نظریه آرمانی‌ست و مردم به این دلیل عاشق فوتبال نشده‌اند.

